

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת אמור

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הוא ימליץ טוב בעדנו

בחיי חיותו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם היה לו כח עצום לבטל גזירות, כמו שמסופר בזוהר הק' (פר' ויקרא טו, א) שיום אחד ראה רשב"י שאור השמש נחשך עד מאוד מזה שלושה ימים. אמר לרבי אלעזר בנו: 'בוא אחרי בני ונראה מה זאת, כי בודאי שגזרה קשה נגזרה על העולם'. בעוד שהיו הולכים ראו נחש אחד שפיו פתוח ומוציא אש בלשונו. הכה רשב"י בידו בראשו של הנחש ואמר לו: 'נחש, לך ואמור לנחש העליון (נחש הקדמוני - הס"מ) שהרי רבי שמעון בר יוחאי נמצא בעולם ואין בכוחו להזיקו'. מיד ברח הנחש ונכנס לנקב אחד שהיה שם באדמה. וגזר רשב"י שכשם שהנחש התחתון טמן ראשו בעפר כך גם הנחש העליון המקטרג יסתום פיו ויטמנהו בעפר. מיד שמעו רשב"י ובנו כרוז שיוצא מן השמים ואומר: 'כל החיצונים המקטרגים וממונים להזיק את העולם, אין בכוחכם לשלוט בעולם שהרי נמצא בו רשב"י והוא מבטל אתכם מן העולם. אשריך רבי שמעון שבוראך חולק לך כבוד יותר מכל בני העולם'. ואז ראו רשב"י ובנו כיצד אור השמש חוזר להאיר כראוי, לאות כי בטלה הגזירה ונמתקו הדינים בזכות רשב"י.

וכן מסופר בזוהר הק' שפעם ראה רשב"י שהעולם חשוך ואפל והבין מכך שנגזרה על העולם גזרה קשה. פתאום ראה רשב"י מלאך גדול כמו הר שמוציא מפיו שלושים שלהבות של אש. שאל אותו רשב"י מה רצונו לעשות, והשיב לו המלאך שהוא בא בשליחותו של הקב"ה להחריב את העולם מפני שלא נמצאים בו שלושים צדיקים גמורים. אמר לו רשב"י: "בבקשה ממך, לך לפני הקב"ה ואמור לו שאני נמצא בעולם ובשבילי לא יחריב אותי". הלך המלאך ואמר זאת לפני הקב"ה, ובכל זאת ציוהו הקב"ה: "לך והחרב את העולם ואל תשגיח בבר יוחאי!". כשירד המלאך שוב לעולם לבצע את שליחותו ראה אותו רשב"י ואמר לו: "חזור מיד למקומך בשמים ואל תעשה מאומה, ואם תסרב ללכת אגזור עליך שתודח ממקומך בשמים ותושלך להרי החושך. וכשתעלה לפני הקב"ה אמור לו שוב שאפילו אם אין כלל צדיקים בעולם מלבדי יסתפק בכך ולא יחריב העולם בעבורי". ובאותה שעה יצתה בת קול מן השמים והכריזה: "אשרי חלקך רבי שמעון שהקב"ה גוזר גזרה למעלה ואתה מבטלה מלמטה, ובודאי עליך נאמר 'רצון יראיו יעשה'".

לכן יום ל"ג בעומר, יום הילולתו של רשב"י, חל בדרך כלל בסמוך לפרשת "בחקותי" שהיא הפרשה הל"ג מתחילת התורה, ובה יש ל"ג פסוקים של תוכחות קשות ומרות - כדי לרמוז, שכשם שבהיות רשב"י בעולם היה לו כח עצום לבטל גזרות קשות בעצם המצאותו בעולם, כך גם לאחר הסתלקותו מן העולם, עד עצם היום הזה, גדול כוחו לבטל מעל כל אחד ואחד מעם ישראל הפוקדים את ציונו הקדוש כל מיני גזירות קשות ורעות, ולהמשיך להם שפע של ישועות למעלה מדרך הטבע ממש.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

התבוננות

נתבונן ביסוד גדול שכותב הרב דסלר, הוא קורא לזה שחיקה. לדוגמה אדם מחליט להתחזק בתפילה, יומיים שלושה ב"ה הוא הסתדר יפה מאד, אחר כך הוא מתחיל להשחק לאט לאט, עד שהוא מרגיש שהתפילה היא למשא עליו, מה הסיבה לכך? למה כעת קשה לו לקום? הרי בהתחלה הוא היה קם כמו אריה, בשעה שתים שלוש לפנות בוקר הוא היה כבר עומד לצאת מביתו, מה קרה פתאום שקשה לו מאד להתעורר בזמן לתפילה? אומר הרב שדבר זה מעיד שחסר בעבודת ה' שלו התבוננות, הוא עובד את ה' באופן קצת חיצוני.

כל עבודה שמקורה הוא פנימיות לעולם לא יהיה בה שחיקה, וכל עבודה שהיא מהשפה ולחוץ אחרי זמן מה יהיה בה שחיקה. למשל אדם שיש לו חממה של פרחים שבה השתילים נטועים בארץ ויונקים את הכוחות שלהם מהאדמה, תמיד החממה תישאר פורחת ויפה. אבל כשאדם קונה פרחים יפים לכבוד שבת ומניח אותם באגרטל, הם לא יחזיקו מעמד יותר מכמה ימים, מה ההבדל ביניהם? אלא שבחממה הפרחים נטועים באדמה, ולכן כל הזמן הם יונקים כוח מחדש, אבל כשהפרחים נמצאים באגרטל אין להם מאיפה לקבל כוח, ולכן הם נובלים, כי דבר שאין לו שורש סופו להירקב, אבל כשיש שורש, השורש לא יכזב - זה כללים בעבודת ה'.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:58	ר"ת 20:51	19:07	ירושלים
19:56	ר"ת 20:48	19:05	תל אביב
19:59	ר"ת 20:51	19:07	חיפה
19:56	ר"ת 20:48	19:05	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מסר מדויק במהלך השיעור

לפני כעשור עבדתי בקרית גת וגרתי אצל אחותי בקרית גת.

באחד הימים כשהגעתי לבית אחותי לאחר העבודה, אימי התקשרה אליי ואמרה לי שאבי לא מרגיש טוב ושאלה אם אוכל לקחתו למורינו הרב לקבל עצה וברכה...

הייתי אז צעיר וללא יכולות כלכליות ואמרתי לה שאני לא בטוח שאוכל כי אין לי ימי חופש וקשה לי לאבד יום עבודה מבחינה כלכלית ואולי עדיף שאחד מאחיי ייקח אותו.

דקה לאחר ניתוק השיחה הבנתי שאני טועה כי מדובר בהוריי ואין ספק שאני הוא זה שאמלא את בקשתה של אמא ולא אף אחד אחר.

נסעתי לנתיבות בערב ובבוקר שלמחרת קמתי עם אבי לתפילת הנץ אצל הרב.

בסיום התפילה לאחר השיעור של הבן איש חי הרב כמו כל בוקר לימד 'חק לישראל' ובין היתר מוסר.

הרב פתח את שיעורו בנושא כיבוד הורים... שכל אדם צריך לכבד את הוריו בצורה אבסולוטית ולא לחשוש מלהוציא ממון על כך... כי הכל חוזר בכפל כפליים...

נדהמתי מכך!

כל פעם שמגיעים לרב מקבלים תחושה שהמסרים מיועדים אל כל אחד ואחד בלי בכלל שמעלים את הנושא...

כ"כ שמחתי, ממש הרגשתי שהרב פונה אליי...

אגב זאת - כשהגיע תורנו לרב, תהיתי אם הרב זוכר את אבי לאחר כ-15 שנה או יותר שלא פגש בו, ומיד כשהרב ראה את אבי פנה אליו בשמו - 'מה שלומך ר' דוד היקר'.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

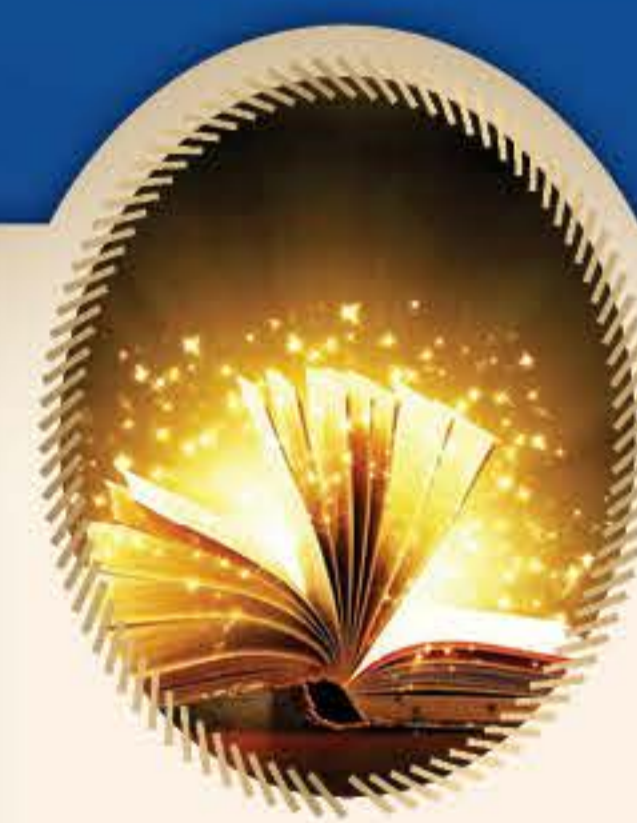
נטילת ידיים לתינוק

שאלה: האם צריכים ליטול ידים בבוקר גם לילדים קטנים, או שמא רק הגדולים צריכים ליטול ידים בבוקר?

תשובה: כתבו רבותינו הפוסקים, יזכיר כל אדם לאשתו, שתעשה כל יום נטילת ידים לילדים הקטנים, אפילו שהם עדיין תינוקות קטנים ממש, מפני שלפעמים פושטים ידם ונוגעים במאכלים, ושורה על זה קצת טומאה. ואף על פי שזו טומאה מועטת יותר כי זה ילד קטן, בכל זאת ראוי להיזהר בזה. וגם מנהג זה הוא סגולה טובה לקטנים, כדי שיגדלו בטהרה, ויהיו גידולי הקדש, כנזכר בחסד לאלפים. וכן העלה אדוני אבי מופת הדור רבינו יורם אברג'ל בשם מרן הבן איש חי הקדוש. ואמר עוד אבא מארי בשם אהובו הבבא סאלי הקדוש זלה"ה, שזה גם סגולה טובה להוריד את הצהבת מהתינוקות הנולדים, להקפיד ליטול להם ידים כל בוקר. וכמובן שגם האשה תקפיד ליטול ידים בבוקר מיד אחר השינה, ותבוא עליהם ברכת טוב.

שאלה: גוי שנגע במאכל, האם אותו המאכל נטמא? והאם יש הבדל בין אם הגוי נטל את ידיו או לא?

תשובה: לא שייך נטילת ידיים אצל הגוים, הואיל וטומאתם היא חלק מהם ממש, ואותה טומאה לא נפרדת מהם לעולם, כי היא חלק מהמהות שלהם, ה' יצילנו. ואם גוי נגע באוכל, אין על זה תוספת טומאה של רוח רעה, ומצד ההלכה מותר לאכול את אותו המאכל, רק כמובן שצריך כל אדם להשתדל שהגוי לא יגע באוכל שלו. וכמובן, יזהר מאד שלא לאכול מאכלים שהגוי בישל, כי אסרו את זה חכמינו הקדושים משום בישולי גוים, וכמו שהעלתי את יסודי ההלכות בזה בספרי הקטן תורת רבינו יורם על התורה. והתירו רק לחולים או לאנשים סיעודיים, לאכול מאכל שהגוי בישל, כל שהמאכל עצמו הוא כשר בכשרות הראויה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

חידושי תורה וכיבוד אב

מעשה ברבי אברהם, האדמו"ר מסוכטשוב, שבנעוריו הלך ובא אצל אביו, הגאון רבי נחום זאב, אב"ד אלקוש וביאלא, והשמיע באוזניו פירוש בהלכה שנתגלה לו בלימודו. גער האב בבנו ודחה בתוקף את חידושו. הוא טען שאין לחידוש כל יסוד ומופך הוא מיסודו. שתק רבי אברהם הצעיר, וקיבל דברי אביו. כעבור שנים עיין רבי נחום בסוגיא זו, נזכר בדברי בנו ונוכח לדעת בצדקתו. מיד שם פעמיו לבית בנו, נכנס ואמר: פעם לפני שנים, דחיתי חידוש שלך בהלכה ואתה קיבלת דברי, ועתה נוכחתי לדעת שצדקת אז, לכן באתי להודיעך שצדקת וההלכה כדבריך. ידעתי - ענה רבי אברהם. ולמה שתקת אז? המשיך רבי נחום זאב. השיבו האדמו"ר מסוכטשוב - וכי משום שצדקתי הייתי כבר פטור מכיבוד אב?

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

רבי שמעון בר יוחאי - י"ח אייר

בשעת פטירתו של רבי שמעון היו ליד מיטתו: בנו רבי אלעזר, וחברי האיזרא. ואמר להם רבי שמעון: שעת רצון היא עכשיו ורוצה אני לגלות לכם רזי תורה, ורבי אבא יכתוב את החידושים. נתעטף רבי שמעון בטלית והתחיל דורש ברזי תורה שלא שמעתן אוזן מעולם עד שהגיע לפסוק "כי שם ציווה ה' את הברכה חיים עד העולם", ואמר רבי אבא: לא סיים המאור הקדוש לומר 'חיים' עד ששכך קולו, והייתי כותב וחשבתי לכתוב עוד ולא שמעתי, ולא יכולתי לזקוף ראשי מחמת האור העצום שהיה בבית באותה שעה ונודעזעו כל איברי ושמעתי קול קורא ואומר "כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך" ושמעתי עוד קול אחר שאומר "חיים שאל ממך נתתה לו אורך ימים עולם ועד". וכל אותו היום לא פסק האש והאור מהבית ולא יכל אף אחד לעלות לבית מפני האור העצום, וכל אותו היום הייתי יושב ובוכה שנזכה להתעסק בקבורתו של רבי שמעון, ורק אחר שהסתלקה האש ראיתי את המאור הקדוש, קודש הקודשים שנסתלק מהעולם - מעוטף, ושוכב על ימינו ופניו שוחקות, עמד בנו רבי אלעזר ונטל ידיו ונישק להן, ואני לחכתי העפר שתחת כפות רגליו, ובקשו החברים לבכות ולא יכלו לדבר, ובנו רבי אלעזר נפל שלש פעמים על פניו ולא יכל לפתוח פיו. לבסוף פתח ואמר: "אבא אבא, יחיד נשתיירתי" ... עמד רבי חייא על רגליו ואמר עד עכשיו היה המאור הקדוש עוסק עימנו ועכשיו צריכים אנו להתעסק בכבודו. עמדו רבי אלעזר ורבי אבא והרימו את המיטה ונתמלא הבית ריח בשמים, ובשעה שהוציאו המיטה מהבית נשאה היא את עצמה באויר והיה עמוד אש הולך לפניה, ושמעו בת קול שאומרת "עולו והתכנסו להלולא דרבי שמעון" יבוא שלום וינוחו על משכבותם" וכשנכנסה המיטה למערה שמעו קול במערה: "זה האיש מרעיש הארץ ומרגיז ממלכות - כמה קיטרוגין משתתקין ביום הזה בעבור בר יוחאי שבוראו משתבח בו בכל יום, אשרי חלקו למעלה ולמטה, ועליו נאמר "ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

שמירת העיניים - עיקר הקדושה

ביאר אבא היקר עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שהתורה הקדושה מצוה את הכהנים במצות מיוחדות דווקא לכהנים, כגון שלא להיטמא למת, וכן שלא לשאת נשים שהן פסולות לכהונה, וזה נובע מכך שהכהנים הם קדושים בקדושה מיוחדת, ולכן מוטלת עליהם חובה קדושה לשמור את עצמם בתוספת קדושה, כמו שנאמר: "קדושים יהיו לאלהיהם" (ויקרא כא, ו). והעלה אבא היקר והאהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל בשם חז"ל הקדושים רמז מעניין מאד, שאמנם פסוקים אלו עוסקים בכהנים, אך לאמיתו של דבר יש בהם מסר חשוב לכל יהודי ויהודי, גם לנו הישראלים, הגם שאנחנו לא כוהנים של ממש, מכל מקום, כל עם ישראל בכללותם נקראים "כוהנים", כמו שאמר הקב"ה לכל עם ישראל לפני שנתן לנו את התורה הקדושה בהר סיני: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" (שמות יט, ו) ולכן מוטלת הזכות הגדולה והחובה הקדושה על כל יהודי ויהודי ללא יוצא דופן לשמור טוב על מידת הקדושה, ולא לחלל את המידה הנפלאה הזו חס ושלום.

ועיקר הקדושה מתחילה בזה שהאדם זוכה לשמור את העיניים הטהורות שנתן לו ה' יתברך, שלא להסתכל בדברים לא צנועים, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים בתלמוד ירושלמי מסכת ברכות, (פרק א הלכה ה): 'ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאה', כלומר, הלב והעיניים הם כאילו שני "המתווכים" של העבירה, דכתיב: "תנה בני ליבך לי ועיניך דרכי תצורנה" (משלי כג, כו) - אמר הקב"ה: 'אי יהבת לי ליבך ועיניך אנה ידע דאת לי'. כלומר, אמר הקב"ה, אם אתה נותן לי את העיניים ואת הלב, הכוונה, אם אתה שומר עליהם, אני יודע שאתה שלי. ומבואר שהדבר הראשון שמושך את האדם לדבר עבירה אלה דווקא העיניים, כיון שרק לאחר שהעיניים רואות מראה אסור הלב מתחיל לחמוד אותו, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין מה, א): 'אין יצר הרע שולט אלא במה שעינו רואות', ולאחר שהלב חומד את האיסור, באים שאר איבריו של האדם ועושים את זה בפועל - נמצא שהכל מתחיל בעיניים, ומי שמקדש את עיניו כראוי ושומר אותן טוב שלא יראה מראות אסורות, הרי הוא שמור מכל חטא. לכן מצוה על כל יהודי ויהודי, להשתדל לשמור על העיניים, ולא להסתכל במראות אסורות, והעלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, שמצות שמירת העיניים היא לא ממידת חסידות אלא איסור מפורש בתורה כמו שנאמר: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" (במדבר טו, ט).

בת היער סיפורה של בת השי"ך פרק א'

תקציר: אשת השי"ך במיטת חליה חולמת את הסבא, הרמ"א, אשר מבשר לה כי הגיע זמנה להיפרד מהעולם.

וגם לשמוע את קול הלימוד שלך... זה נותן הרגשה טובה...

אסתר קיה אהובתי, ודאי יקירה. תאכלי ותתחזקי. נשות העיירה הצדקניות בישלו במיוחד עבורך עוף רך וטוב

אבאליה... מעט אוכל... מעט מים... אני צמאה...

תקופה קצרה לאחר טירת אמה של אסתר, רעייתו הצדקת של השי"ך. אסתר הקטנה חלטה, ואין איש שידע במה.

מממ... אסתר! אש פרצה! שריפה!!! בואי נברח בטרם האש תתפשט ותגיע לביתנו!!!

קולות מהומה חודרים לפתע אל תוך הבית הקטן והשליו

איי איי אילולי תורתך שעשועי אז אבדתי... איי

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברגיל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברגיל

פניני השבוע

היזהר תמיד לעמוד בהתחייבות שלך כלפי אנשים, ואל תצער שום אדם שעובד אצלך באיחור בתשלום.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

ד"ר יודם אברגיל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000